

Initiam lansarea

Era o zi de decembrie friguroasa. Vantul batea tare si eu aproape ca degeram in drum spre NASA. Primisem un mesaj cum, ca o sa testez noul prototip de nava spatiala capabila de zbor la viteze mult mai mari decat alte nave.

Ca sa intelegeti de ce era in stare nava aceia va dau un micpont:

- Avea 7 motore de racheta uriase cu diagonalade 5m;
- Un blindaj de 10cm;
- Ceamai buna tehnologie care poate fi cumparata.

Abia asteptam sa navigez cu ea prin spatiul infinit, dar din pacate nu puteam sa parasesc planeta fara echipajul meu, ceace avea sa-mi puna in pericol nu doar viata mea, ci si integritatea navei si a orcui mai era prin spatiu.

Companionii mei nu erau chiar cei mai priceputi dintre toti, ba chiar erau cei rai. Daca nu asi fi venit inaintea lor nu cred ca mai exista nava cu care sa plecăm. Gogomanii despre care vavorbesc sunt:

- Robert;
- Victor;
- Irina.

De cand sunt angajat trimit plangeri la sediu, dar nu au facut nimic pana acum. Poate nu le pasa sau poate nici macar nu le citesc, ceace explica faptul ca toata corespondenta este reciclată pentru ca Sefu' sa castige un concurs al carui premiu e o luna de relaxare in Hawaii cu toate costurile incluse. Sefu' era cel mai zgarcit om care l-am intalnit vreodata, deasemenea era si celmai gras. Cand mergea sa-si cumpere haine la second-hand, angajatii intindeau covorul rosu si ii imanau o pereche XXL de boxeri.

Revenim la racheta, era alimentata cu 1l de combustibil a un minut, era gigantica si gata sa fie stricata de asazisul meu echipaj. Misiunea era sa mergempe Marte,asa ca am decolat si imediat gazul s-a raspandit peste tot. O baie a avut nava si pe aia au infundat-o.

Eram in spatiul infinit cu trei gagaute gata sa strice totul. Aveam 1001 motive sa-mi fie frica cu ei pe nava, adica 1001 stricaciuni pe care le puteau cauza. Stati! Am mai gasit una: decuplarea unui motor suplimentar. Acum sunt 1002 motive.

Totusi, din pacate, m-i s-a adeverit ipoteza 178: spargerea rezervorului. Asa ca am fugit repede in camera motoarelor sa vad ce se intampla. Se pare ca Victor era vinovat. Se juca un joc pe telefon si s-a enervat asa de rau incat a azvarlit telefonul lui nou pe care eu i l-am facut cadou, in rezervor. Asta a provocat o scurgere in fostul rezervor. Era de proasta calitate fiindca Sefu' a fost prea zgarcit sa ia unul mai rezistent.

Desigur ca eu a trebuit sa ma ocup de stricaciuni, in primul rand, fiindca oricine alt cineva nu s-ar fi descurcat si in al doilea rand, pentru ca rezervorul era situat dupa cum am spus in camera motoarelor langa motoare. Cine a fost cu idea asta? Am bandajat rezervorul cu banda adeziva si am sperat ca o sa tina. Nu doream sa ramanem fara combustibil in spatiul infinit.

Cu totii eram foarte tacuti. Probabil echipajul meu facea un plan in secret ca sa distruga „din greseala” tot universul. Oricum eu stiu ce faceam, pilotam racheta astfel incat sa nu ne prabusim asa cum a facut-o Robert cu vechiul prototip. Datorita mie ne apropiam de Marte cu nava intreaga. Se putea vedea atmosfera planetei.

Ajunesem, si puteam face tot ce ne dorim. Asta daca nu trebuia sa returnam prototipul la NASA.

Am decolat si pe drum iar s-a intamplat sa strice ei ceva. Ajunsi pe Pamant am facut inca o plangere, dar nu cred ca i-a pasat cuiva. Plangerea a fost facuta pe motiv ca drumul a durat 10 ore in loc de 5. Deci am plecat acasa cum fac mereu si am descoperit ceva. Sefu' nu ma platit.